

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventas ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 98 (1987)

Trešdien, 1957. g. 21. augustā

13. gads

Izcila jubileja

Šā gada augustā PSRS arodbiedrības svin savu 50 gadu jubileju. Šo izcilo gadadienu atzīmē visa padomju sabiedrība. Arodbiedrības, kas radās 1905.—1907. gada Krievijas pirmās revolūcijas laikā, veica lielu darbu, lai saliedētu proletariata spēkus un mobilizētu to cīņai par proletariata diktaturas, jaunās socialistiskās iekārtas nodibināšanu.

Cetrdesmit padomju varas gados arodbiedrības izaugušas par visplašāko masu organizāciju — tās apvieno vairāk nekā 47 miljonus strādnieku un kalpotāju, iesaista tos ražošanas vadīšanā, veicina masu radošās ierosmes un aktivitātes attīstību, ieaudzina strādnieku šķirai apziņu, ka tā ir savas zemes, sava uzņēmuma saimnieks.

Padomju arodbiedrībām spēku dod tas, ka tās vada partija. Visā savā vēsturē tās pastāvīgi jutušas Komunistiskās partijas vadošo roku. Atšķirībā no Rietumu kapitalistiskajām valstīm, mūsu zemē arodbiedrību organizēšanu vadīja Komunistiskā partija, kas audzināja strādnieku šķiru revolucionārās marksisma-lenīnisma teorijas garā.

Lieli darbu strādnieku šķiras saliedēšanā Latvijas arodbiedrības veica Lielās Oktobra revolūcijas sagatavošanas un norises laikā. Pēc februāra revolūcijas uzvaras Latvijas rūpniecības uzņēmumos visur sāka dibināties arodorganizāciju komitejas. Tās kļuva par bojševiku partijas atbalsta punktiem fabrikās, rūpnīcās.

Latvijas teritorijā jo rosīga arodorganizāciju darbība sākās 1945. gada pirmajos mēnešos. Jau līdz 1. martam 70 procenti no visiem strādājošiem bija iestājušies arodbiedrībās. 1945. gada pavasarī notika Latvijas arodbiedrību pirmais kongress, kas mobilizēja visus strādniekus un kalpotājus Latvijas tautas saimniecības drīzākai atjaunošanai.

Svarīgs notikums padomju tautas dzīvē bija vēsturiskais PSKP XX kongress, kas atzīmēja arodbiedrību panākumus un norādīja arī uz nopietnajiem trūkumiem to darbā. Pēc partijas XX kongresa Latvijas, tāpat kā visas Padomju Savienības arodbiedrības, aktīvāk organizē socialistisko sacensību un pirmrindas pieredzes propagandu. Arodbiedrības veltī lielāku uzmanību darbaļaužu sadzīves un kultūras jautājumiem, darba un algas normēšanai utt. Popova vārdā nosauktajā radiorūpnīcā, piemēram, individualajā un brigāžu sacensībā ietverti 98 procenti strādnieku. Rūpniecības komiteja un direkcija plaši atbalsta sacensības pirmrindniekus. Labāko strādnieku vārdus ieraksta rūpnīcas Goda grāmatā. Visos cehos daudz plakatu un diagramu, kas aicina pārsniegt ražošanas plānu. Arodbiedrības organizācijas darbā aktīvi piedalās vairāk nekā 500 arodbiedrības biedru.

Pārkārtojot Latvijas PSR rūpniecības un celtniecības vadīšanu, nodibināts patstāvīgs ekonomisks rajons. Izveidota republikas Tautas saimniecības padome, kas apvieno vairāk nekā 480 uzņēmumu. Tagad visus ražošanas, darba un sadzīves, dzīvokļu, kā arī kultūras un sabiedrisko iestāžu celšanas jautājumus atrisina uz vietām, tādēļ fabriku, rūpniecību un vietējām komitejām paveras plašs darba lauks. To uzdevums ir aktīvāk risināt visus jautājumus, ko izvirza dzīve.

Arodbiedrības ir komunisma skola, saimniekošanas skola, vadīšanas skola. Komunistiskās partijas vadībā padomju arodbiedrības godam pilda šos savus uzdevumus. Tās mobilizē plašas masas aktīvai līdzdarbībai komunisma celšanā. Arodbiedrības māca darbaļaudis būt apzinīgiem darbā, sargāt socialistisko īpašumu.

Atzīmējot PSRS arodbiedrību 50. gadadienu, mūsu valsts darbaļaudis ar dibinātu lepnumu var teikt, ka padomju arodbiedrības kļuvas par lielu komunisma celtniecības spēku, par varenu spēku miera cīņā. Padomju arodbiedrības iet pirmajās rindās vispasaules arodkustībā. Šo arodbiedrību personā cīnītāji par vienkāršo cilvēku tiesībām un par mieru redz savu draugu un brālī. Bagātā vēsturiskā pieredze, ko uzkrājušas PSRS arodbiedrības, ir labs paraugs visas pasaules arodbiedrībām.

RAJONA KOLCHOZOS

Divdesmit centneri graudu no hektara

Šogad lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” laudis novāc bagātu ražu.

Šajās dienās II brigades laudis uzsāka rudzu kulšanu. Kā pastāsta brigadieris

Mārtiņš Vilks, tad līdz 17. augustam nokultas 60 tonnas. Vidēji no katra hektara nokul 18—20 centnerus graudu.

J. Pētersons

Kolchozā „Graudš”

Kolchoza „Graudš” otrās brigades kolchoznieki, pabeiguši rudzu ieviešanu šķūņos, pašreiz steigšus sēklas kulšanu. Ar Kabiles MTS kulmašīnu, ko vada Voldemars Plaudis un Indriķis Vizbulis, paredzēto 8 t vietā dienā izkul 9—

10 t graudu. Kulmašīnu apkalpo 18 kolchoznieku. Izkultos graudus tūlīt nogādā uz kalti, kur tos žāvē un pēc tam tīra. Trijās dienās kolchozā izkults ap 25 t graudu.

R. Upsala

Jauna kalte

Kabiles mašīnu un traktoru stacijas smago darbu mehanizācijas brigade b. Dēdova vadībā Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā beidz iekārtot mehanizētu labības kalti. Jaunajā

„Višchom” tipa kaltē varēs diennakti nokaltēt līdz 20 t graudu. Kalti nodos lietošanai pēc pāris dienām.

R. Upmalis

Kul sēklas rudzus

Lauksaimniecības arteļa „Brīvais ceļš” laudis paredzējuši apmēram pēc nedēļas uzsākt ziemāju sēju. Tādēļ viņi steigšus gatavot rudzu sēklu.

Rudzus kolchoznieki ievada šķūņos vienā no pirmajiem rajonā. Pirmajā brigādē šajās dienās uzsā-

ka sēklas rudzu kulšanu. Izkultas pirmās 16 tonnas „Priekuļu” šķirnes rudzu.

No kulmašīnas rudzus tūlīt ved uz kalti žāvēt, tīra, lai pēc tam nodotu sēklu kontroles laboratorijā pārbaudei.

F. Cērpiņš

Komjaunieši stāda zālāju sēkliniekus

Pagājušās nedēļas beigās lauksaimniecības arteļa „Imanta” kolchoznieki pārveda no Stendes selekcijas stacijas kamolzāles, pļavu skaresnes, purvu skaresnes un sarkanās auzenes sēkliniekus. Pirmdien komjaunieši pārvestās vēlēnas sadalīja par 5—7 augiem un iestādīja. Lai laukus varētu labi apkopt, zālājus iestādīja kvadrātligzdās ar 50x50 cm atstarpēm. Rindu at-

starpes vairākas reizes rušinās, bet pavasarī dos virsmēslojumu. Kolchoznieki cer iegūt labu zālāju sēklu ražu jau nākamajā gadā.

Zālāju sēklinieku stādīšanas talkā pirmajā dienā piedalījās 7 komjaunieši. Viņu vidū bija Miķelis Putniņš, Maiga Vilerte, Rita Zandmane, Milda Bendorfa un citi. Pavisam ar zālāju sēkliniekiem apstādīja ap 0,6 ha lielu platību. R. Veldze

PIEREDZES APMAINAI

Ražu novācam ātri un bez zudumiem

Šogad mūsu brigades laukos lielākā platībā bija sēti ziemāji — 62 ha, kamēr vasarājs — 45 ha.

Ļoti labi bija padevušies ziemāji, kādēļ to novākšanai gatavojamies īsti seviski rūpīgi. Kalēji sakārtoja labības pļaujmašīnas, klētnieki dezinficēja labības novietojamos apcirkņus. Laikus sagatavojām kalti, sagādājām maisus.

Kulīšu sējēju brigades komplektējām tā, ka vienu labības pļaujmašīnu apkalpoja komjaunieši un jaunieši, bet pārējās divas — gados vecākas sievietes. Pļaujmašīnu vadīšanu uzticējām pašiem čaklākajiem laukkopjiem. Padomājam arī par materiālo ieinteresētību ražas novākējiem. Ražas novākšanā mūsu kolchozā ar pilnsapulces lēmumu bija apstiprinātas papildapmaksas normas. Kā plāvēji, tā kulīšu sējējas un statīgu slēdži par katru izstrādes dienu papildus apmaksā saņem 2 kg graudu, bet par virsnormas padarīto papildus apmaksā ir par 50 procentiem lielāka.

Dažs no citu kolchozu vadošiem darbiniekiem varbūt iebildīs par šādām papildus apmaksas normām, taču mūsu pagājušā gada pieredze rāda, ka tā sevi attaisno.

Ziemāju pļauju uzsākām augusta sākumā. Jau ar pirmajām ražas novākšanas dienām visi mūsu brigades laudis ne tikai izpildīja, bet arī krietni pārsniedza izstrādes normas. Tā plāvējs Žanis Zalkovskis dienā nopļāva līdz 4 ha. No viņa neatpalika arī gados jaunā plāvēja Vilma Beka. Sevi attaisnoja šāda „jauno” un „vecu” kulīšu sējēju brigāžu nokomplektēšana. Jaunās 6 apkalpoja pļaujmašīnu, bet vecākās laukropes strādāja 8. Otrkārt, ja vecākās kolchoznieces darbu beidza ap pulksten 7 vakarā (jo viņām jāapkopj personīgie lopi), tad meitenes strādāja līdz tumsai. Rezultatā turpat ik dienu varējām pa hektaram nopļaut vairāk ar mazāku darba spēka patēriņu. Pusdienas pārtraukumu neturējām lielu — stundu vai mazliet vairāk. Tānī laikā laukkopji turpat uz lauka paēda pusdienas, plāvēji apmainīja zirgus un darbu varēja turpināt.

Kad pirmie pāris desmit hektari bija nopļauti, tad pļauju turpināja tikai divi plāvēji, bet visas trešās mašīnas apkalpe uzsāka rudzu ieviešanu šķūņos. Šādas organizācijas rezultātā, neskatoties uz lieto laiku, mēs visu ziemāju

pļauju veicām 7 dienās un šķūņos tanī pat laikā bijām savaudīši labību no 20 ha platības.

Kad ziemāji bija nopļauti, visi stājāmie pie to ieviešanas. Tad rudzus vedām ne tikai ar sešiem pajūgiem, bet arī ar smago automašīnu.

Ja daždien lietus darbu uz pāris stundām aizkavēja, tad laukkopji turpat uz lauka pagaidīja, kamēr apžūst statīpi un turpināja iesākt darbu. 10. augustā mēs ieviešanu varējām atsākt pēc pulksten 17, bet ātrāk nebeidzām, kamēr labība no 10 ha platības bija savesta šķūņos.

Neskatoties ne uz kādiem laika apstākļiem, tagad mūsu brigades laudis ir novākuši visus ziemājus. Nopļauts ir arī turpat puse no vasarāja. Vēl nedēļa un visi graudaugi no mūsu laukiem būs novākti.

Runājot par brigades sasniegumiem ražas novākšanā, nevar neatzīmēt čaklos laukropus Aleksandru Lāmu, Nikolaju Tobiju, Vladimiru Gluško, Annu Štāli, Vilmu Kesenfeldi un daudzus citus, jo viss kas ir padarīts, ir viņu nopelns.

Z. Liķis,

lauksaimniecības arteļa „Venta” II kompleksās brigades brigadieris

PARTIJAS DZĪVE

Partijas pirmorganizācija ražas novākšanas laikā

Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā partijas pirmorganizācija nav liela — trīs partijas biedri un divi kandidāti.

Partijas pirmorganizācija savu darbu plāno tā, lai ne tikai partijas biedri spriestu par svarīgākajiem pasākumiem, bet lai katrs kolchoznieks varētu izteikt savus ierosinājumus un runātu par trūkumiem. Kā piemēru var minēt rudzu novākšanu un vispār ražas novākšanas periodu. Jau pirms ražas novākšanas sasauc partijas pirmorganizācijas atklātu sapulci. Tajā piedalījās kolchoznieki laukopji, brigadierī, revīzijas komisijas locekļi, valdes locekļi, kolchoza komjaunieši. Sapulcē labu priekšlikumuražas novākšanas periodam deva komunisti Garokalni. Tas bija pārdomāti sagatavots kopā ar kolchoza agronomu b. Vīksnu, piedaloties laukopības brigadieriem, lopkopības fermu pārzīņiem, kuru rīcībā ir zināms skaits cilvēku. Plānā bija paredzēts dienas uzdevums katrai brigādei, atsevišķām plaujmašīnām, paredzot, cik cilvēku apkalpos katru plaujmašīnu, ko darīs katrs kolchoznieks, kolchozniece, skolnieks un lopkopis. Partijas atklātajā sapulcē plāns vēl tika konkretizēts, nedaudz izmainīts. Paredzēts

bija laist darbā 7 labības plaujmašīnas un visā platībā kolchozā plauju bija paredzēts veikt 9 dienās. Brigadierī uzstādīja konkrētas prasības komunistiem un partijas pirmorganizācijai, kā arī valdei. Piemēram, viņi izvirzīja prasību rūpēties par plaujmašīnu kārtīgu un laikus izdarītu remontu. Partijas pirmorganizācija uzdeva komunistam Garokalniem gādāt, lai brigadieru prasību izpildītu. Tāpat tika pārrunāts par labības šķūņiem un citiem jautājumiem.

Pienāca ražas novākšanas laiks un viss bija rūpīgi sagatavots, katrs cilvēks zināja savu darbu un savu vietu, kur viņam jāierodas un bez prātošanas sākas karstais darba laiks. Darbā izgāja visi, kam vien uzdevums bija dots. Viss notika pēc sīki izstrādātā plāna, kurš iepriekš bija apspriests laukopības brigāžu sapulcēs un novadīts līdz katram kolchozniekam, vai precīzāki sakot — līdz katram darba spējīgajam. Rezultatā raženā darbā izgāja visi kolchoza ļaudis un rudzu plauja ilga tikai 6 dienas.

Lielu darbu kolchozā veica skolnieki. Tā otrajā laukopības brigādē katru dienu darbos piedalījās 9—10 skolnieku. Diendienā darbā izgāja sīklopu fermas ļaudis: kā

cūkkopēja Helena Paņko un citi. Par to rūpējās sīklopu fermas pārzīne komuniste b. Zalcmane, kura ražas novākšanā lopkopībā strādājošiem rādīja piemēru. Arī liellopu fermas pārzīne Milda Kalniņa un kolchoza zootehniķis Valdis Roze uz laiku mazāk ieņēra lopu kūti, bet katru dienu regulāri piedalījās ražas novākšanā.

Tomēr Abavas ciema padomes priekšsēdētājs partijas kandidāts b. Sproģis nav pārrādījis rudzu novākšanas laikā ne mazāko aktivitāti. Nevarētu sacīt, ka b. Sproģis nebūtu piedalījies plāna apspriešanā pirmorganizācijas sapulcē, bet to, ka plāna realizēšanas b. Sproģis roku nepielika, tas gan ir fakts.

Novākt ražu bez zudumiem jebkuros laika apstākļos — tāda uzdevuma izpildei komunisti mobilizē ikvienu kolchoznieku. Šodien nav kolchozā neviena darba spējīga kolchoznieka, kas neizietu darbā, to, lūk, panākuši komunisti kopīgi ar valdi.

Un, lūk, jau redzami iepriecinoši rezultāti. Piemēram, trešajā brigādē visā platībā caurmērā no ha iegūts 17,8 cent rudzu. Tie jau ir kolchoza klēts apcirkņos.

J. Jakabsons,
LKP rajona komitejas instruktors

Spirta rūpnīca gatavojas sezonai

— Darbus spirta rūpnīcā uzsāksim 15. septembrī, — saka rūpnīcas direktors b. Gailis.

Nav šaubu, ka tā arī būs, jo remontu darba gaita tuvojas nobeigumam.

Rūpnīcas remontos nodarbināti vairāki remontstrādnieki, transportstrādnieki, mehaniki. Viņi apņēmušies darbu pabeigt pirms termiņa. Pašreiz galvenais ir pabeigt apkures krāsns kapitālremontu un pārbaudīt mašīnas.

Rūpnīcā šogad veic daudz jaunu pasākumu. Iekārto transformatoru, kas dos iespēju ietaupīt vairākus simtus kubikmetru malkas un kūdras.

Līdz šim nebija pilnīgi atrisināts jautājums par kanalizāciju netīro ūdeņu novadīšanai. Pašreiz šos trūkumus novērš.

Rudenī un pavasarī, iebraucot spirta rūpnīcā ar mašīnām un pajūgiem, transporta vadītājiem vajadzēja daudz pacietības, jo ceļi bija ļoti slikti. Pašreiz tiek kapitāli pārbūvēts Kuldīgas — Pelču ceļš, kas ievērojami atvieglos kartupeļu piegādi.

Biedrs Gailis pastāsta, ka centīgākie rūpnīcas sagatavotāji jaunajai sezonai ir bb. Tarvids, šoferis Roze, maiņas tehnoloģis Rožkalns, kā arī mehaniki Auziņš, kuru vārdi bieži minēti rūpnīcas sienas avīzē.

Rūpnīcas kolektīvs pašaliedzīgi strādā, lai labi sagatavotos jaunajai sezonai.

J. Frelmanis

Labākie ražas novākšanā

LAUKKOPE ZENTA ŽUKOVSKA

Ziemā, kad sievietes maz piedalījās darbos, viņa no dienas dienā uz laukiem veda mēslojumu, bet pavasarī bija viena no čaklākām kartupeļu stādītājām un graudaugu sējējām.

Kad pienāca lopbarības sagāde, centīgā laukkope sēdās uz zirga vilkmes grābekli un nogrāba vairāk nekā 100 hektarus plavu un zālāju lauku.

Lopbarības sagāde vēl nebija beigusies, kad Zentu Žukovsku varēja sastapt rudzu laukā, sienot kūlīšus. Arī tur viņai darbs veicās, jo dienā sasēja pat 1000 kūlīšu.

Runājot par Zentu Žukovsku, nevar neatzīmēt, ka viņa ir viena no kolchoza labākām cukurbiešu audzētājām. Viņas koptais lauks, kas ir lielāks par 1 ha, sola visbagātāko ražu. Viņa šogad ir izpelnījusi vairāk nekā 300 izstrādes dienu.

No dienas dienā strādājot kopus druvā, meitene prot atlicināt laiku arī sabiedriskajam darbam. Zenta ir kolchoza brīvprātīgās ugunsdzēsēju komandas padomes locekle un teicami izpilda kasieres pienākumus.

Lūk, tā strādā jaunā laukkope Zenta Žukovska. J. Krastiņš

Rugaines lobīšana — svarīgs agrotehniskais pasākums

Rajona kolchozos jau novāktas lielas graudaugu platības. Šogad izaudzētās ražas visumā labas, tomēr šodien jau jādoma par to, lai šīs platības dotu labas vasarāju kulturu ražas nākamajā gadā. Jāsaka, ka kolchozu lauki vēl ir ļoti nezālaini, tajos daudz sēklu un sakņu nezāļu. Lai laukus atbrīvotu no nezālēm, jāveic augsnes lobīšana. Augsnes lobīšanas uzdevums ir iznīcināt nezāles, iestrādāt priekšaugu atliekas, iznīcināt augsnes virskārtā un augsnes esošos kaitēkļus un augu slimību dīgļus. Lauki, kur ir sakņu nezāles (vārpata) jāloba divas reizes. Pirmo reizi jāloba ar disku vai lemešu lobītājiem 5—7 cm dziļumā tūlīt pēc priekšaugu novākšanas. Ar pirmo lobīšanu iestrādā augsne nezāļu sēklas un sagraiza sakņu nezāles. Pēc divām nedēļām lauki jāloba otrreiz ar lemešu lobītājiem 10—12 cm dziļi. Jalemešu lobītāji nav pietiekamā skaitā, tad tos var atvieto ar disku ecešām BDT-2,2. Ar otrreizēju lobīšanu iestrādā sanākušās sakņu nezāļu rozes un sadīgušās sēklas. Dziļās lobīšanas nolūks ir sagraizāt nezāļu stīgas un saknes un veicināt to pumpuru sadīgšanu. Pēc divām nedēļām, kad sakņu nezāļu pumpuri sadīguši un izmantojuši savas barības vielu rezerves, lauki dziļi jāuzar.

Lai nolīdzinātu lauku vir-

smu un ātrāk sadīdētu nezāļu sēklas, reizē ar lobīšanu jāizdara ecešana.

Kolchozu valdēm un lauksaimniecības specialistiem pareizi jānovērtē augsnes lobīšanas nozīme un jārada iespējas, lai lobīšanu varētu nekavējoties uzsākt un izdarīt visā graudaugu novācāmā platībā. Pareizi augsnes lobīšanas nozīmi sapratuši Ždanova vārdā nosauktā, Lisenko vārdā nosauktā kolchoza, kā arī lauksaimniecības arteļa „Brīvais ceļš” ļaudis, kur rugāju lobīšana vēršas plašumā. Galvenokārt lobīšanu traucē tas, ka novāktie lauki vēl nav nogrābti un ar kombainu novāktajās platībās nav novesti salmi.

Nepareizi rīkojas to kolchozu valdes un brigadierī, kuri neatļauj rugājus lobīt, aizbildinoties, ka uz novāktām platībām jāgana lopi. Patiesībā lopi šajās platībās padūši nebūs, bet nebūs iznīcinātas arī nezāles.

Vispirms jāloba tās platības, kur nākamajā gadā audzēs rušināmās kultūras, kā arī nezālainākie lauki. Rugaines lobīšana un rudens aršana ir agrotehnikas pamatelementi, kas nosaka rušināmo kultūru ražas. Ar to tiek nodrošināts augsnei vajadzīgais ūdens, gaisa režīms, kam liela nozīme augu normalai attīstībai.

F. Bullis,
Kuldīgas MTS galvenais agronoms

MUMS RAKSTA

Paviršības rezultāts

Tas nebija pārāk sen — tikai pirms apmēram trim gadiem, kad toreizējie Šolohova ielas № 7 mājas īrnieki nopriecāties vien nevarēja par gļitajiem dzīvokļiem. Bet kā tur izskatās šodien?

Otrā stāva dzīvoklī, kur dzīvo b. Arāju ģimene, visās istabās eaur griestiem ieplūst ūdens, bojājot griestu un sienu apmetumu.

— Lietus laikā, — stāsta pilsone Arāja, — bēniņu telpā novietojam gan vanniņas, gan maizes abras, jo citādi ūdens ieplūst pirmā stāva dzīvoklī, kur dzīvo Neimaņu ģimene.

Un tomēr arī vanniņas un maizes abras neglāb pirmā stāva dzīvokli no ūdens plūdiem. Tur katrā istabā ūdens ieplūst vismaz pa trim vai četrām vietām, griestu un sienu apmetums sācis nobrukt. Istabās nav pat kur novietot gultas.

Pirms vairākiem gadiem, kad jumts bija tikai nedaudz bojāts, par to ziņoja 5. namu pārvalde. Taču līdz šai dienai jumts nav salabots.

— Katru gadu nododu vairākus pasūtījumus Remontu un celtniecības kantorim, lai salabo jumtu, — stāsta pārvaldniece b. Obodņikova, — bet tas aizbildinājas, ka trūkstot materiala.

— Materiala jumta naseg-

Īrnieks: — Visas vanniņas jau pilnas, bet ūdens tek un tek.

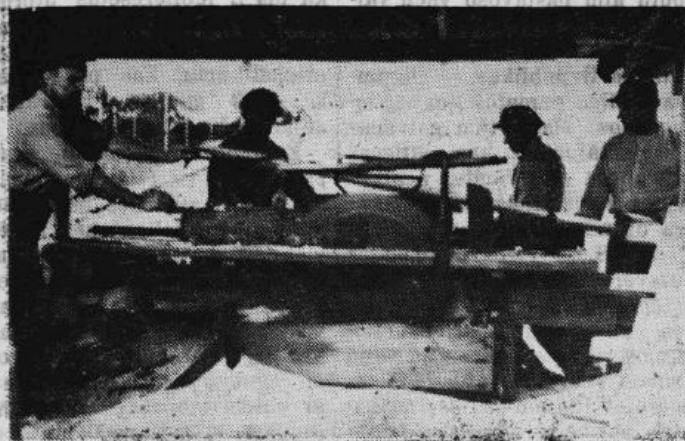
šanai mums netrūkst, — apgalvo Remontu un celtniecības kantora priekšnieka vietas izpildītājs b. Teikmanis.

Kuram nu ticēt? Īstenība izrādās šāda: kā apgalvo b. Obodņikova, viņa pēdējo reizi pasūtījumu šā gada 5. jūlijā, tāpat kā visus iepriekšējos, nodevusi kantorī b. Rietam. Taču šie pasūtījumi nekur nav reģistrēti un b. Teikmanis par tiem nekā nezina. Namu pārvaldniece apmierinājusies ar desmitnieka atbildi, ka trūkst materialu un ne reizi nav par to ziņojusi kantora priekšniekam, nav prasījusi, lai jumtu beidzot salabotu.

Jā jumta salabošanai būtu bijis nepieciešams pavisam maz līdzekļu, tad tagad jaunajam jumta uzlikšanai un dzīvokļu remontam tie vajadzīgi daudzārt vairāk.

Tā nu ir iznācis, ka paviršības un bezatbildības dēļ nelietojami kļuvuši divi labi dzīvokļi.

Elektrība atvieglo darbu

Attēls: jumta dēlīšu zāģēšana.

Lauksaimniecības arteļa „Kurzeme” būvbrigādē raksturīga īpatnība: visus smagos darbus šeit mechanizē, plaši jo plaši izmantojot elektrību. Galdnieku darbnīcā tagad veic visvisādus darbus. Ar ēvelmašīnas, frēzes, virpas, riņķa un lentes zāģa palīdzību var izgatavot pat vissarežģītākās būvdetaļas.

Katrs amatnieks zin, ka ratu riteņu izgatavošana ir viens no sarežģītākajiem un diezgan grūtiem darbiem. Veicot šo darbu ar rokām vien, riteņa izgatavošanai jāpatērē vairākas dienas.

— Pavisam cita lieta būtu ar mašīnām, — tādas domas nodarbināja ne vienu vien kolchoza „Kurzeme” galdnieku.

Kad būvbrigādes kolchoznieks b. Pētersons solīja uz būvēt ierīci, lai ratu riteņu izgatavošanu varētu veikt tikai ar mašīnu, daži neticīgi pasmīnēja. Un, lūk, šodien šāda neticība izgaissusi. Galdnieku darbnīcā ir diezgan vienkārša ierīce. Izvirpotu riteņa rumbu novieto uz jaunās ie-

rices, paspiež sviru un elektromotora grieztais urbis vajadzīgā vietā, noteiktā slīpumā izveido caurumus spieķu ievietošanai. Pat caurumu attālumam nosaka mašīna. Apmānot urbi rumbai var izurbīt centra caurumu, vai caurumus riteņa aplokam. Vēl ieliekot citu urbi, spieķiem izveido apaļos galus.

Tagad var droši teikt — visu riteņu izgatavošanu veic gandrīz vienīgi ar mašīnām, pie tam turpat desmit reizes īsākā laikā nekā ar rokām.

Elektrību kolchoznieki izmanto arī jumtu dēlīšu gatavošanai. Arī te ir zināma mechanizācija. Abos galos asij uzlikti riņķa zāģi. Ar vienu zāģē dēlīšus, bet ar otru tāni pat laikā apzāģē klucīšus. Tādā veidā darbs rit nepārtraukti. Kolchoznieki Mārtinsons, Reiteris, Meijers un Brīngis daždien sazāģē pat 5000 jumtu dēlīšu paredzēto 3000 vietā. No pavasara jumtu dēlīšos jau sazāģēti gandrīz 100 steru koksnes, bet ap 50 steru vēl sazāģēs.

R. Rītums

Pirms termiņa nokārtot saistības ar valsti

200 tūkstoš rubļu par valsts iepirkumā pārdotiem produktiem

Lauksaimniecības arteļa „Venta” ļaudis par savu goda pienākumu uzskata pirms termiņa nokārtot saistības ar valsti obligatajā lopkopības produktu piegādē un pārdot pēc iespējas vairāk ražojumu valsts iepirkumā.

Jau tagad kolchozs ievērojami pārsniedzis gaļas, piena un olu obligatās piegādes trīs ceturksņu uzdevumu. Piemēram, gaļas piegādes trīs ceturksņu plāns pārsniegts par vairāk nekā 36 procentiem.

Daudz produktu kolchozs pārdevis valsts iepirkumā. Valsts no kolchoza iepirkumā saņēmusi turpat 76,5 tūkstoš kg piena, 52 bekonus, 1330 olu, 327 putnus, vairākus liellopus. Pavisam valsts iepirkumā pārdota produkcija par vairāk nekā 200 tūkstoš rubļiem. Gaļas, piena, olu, kā arī citu lopkopības ražojumu pārdošanu valsts iepirkumā kolchozs turpina.

V. Zile

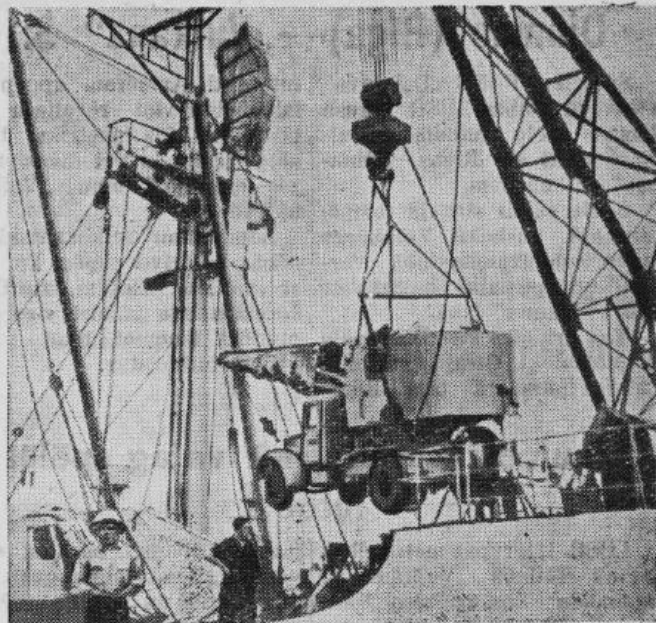
Olu piegādes uzdevums izpildīts

Lauksaimniecības arteļa „Abava” kolchoznieki ar uzviņu izpildījuši obligatās olu piegādes trīs ceturksņu uzdevumu. Šinī mēnesī kolchoznieki paredz norēķināties ar valsti olu piegādē visa gada uzdevuma apmērā.

Turpat pusotru tūkstoti olu kolchozs pārdevis valsts iepirkumā. Septembrī pārdos vēl vairāk nekā 400 olu, tādējādi izpildot uzdevumu olu pārdošanā valstij.

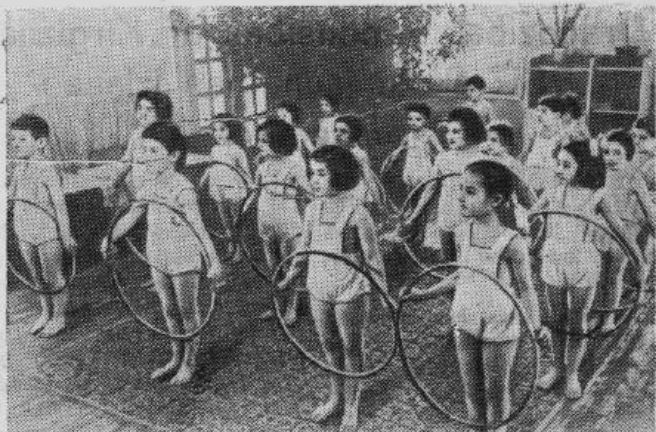
A. Sūna

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTĪS

Haifonas osta — lielākā Vjetnamas Demokratiskajā Republikā. 1955. gadā, kad franču ekspedīcijas korpuss atstāja šo pilsētu, tika aizvesta lielākā daļa no ostas iekārtas.

Pateicoties pašreizējā Vjetnamas strādnieku un inženieru darbinieku darbam ar Padomju Savienības un citu socialistisko valstu palīdzību, tagad osta ir atjaunota. Uzņēmumā: izkrauj padomju tirdzniecības kuģi Haifonas ostā.

Bulgārijas Tautas Republika. Ar katru gadu valsti palielinājas bērnu dārzu un mazbērnu novietņu skaits. Tagad gandrīz 50 proc. no pirmsskolas vecuma bērniem apmeklē bērnu dārzus.

Uzņēmumā: vingrošanas nodarbības Marijas Denčevas vārdā nosauktajā bērnu dārzā Plevnas pilsētā.

No Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieku pieredzes

KOLCHOZA PUTNU FABRIKĀ

manova. — Kāpēc neredz cilvēkus? Kas baro vīstas? Kas tās kopj?

— Mūsu labākās putnkopes Nadeždas Andronovas pārzina, — atbildēja Marija Nekrasova, — ir trīs tūkstoši piecīsimt deļejuistu liela grupa.

— Viņai vienai — bez palīgiem?

— Mūsu putnkopju palīgs ir elektrība.

Netālu no platā loga mēs ieraudzījām vadības pultī. Tā bija līdzīga pastkastītei. Blakus stāvēja kalsena, neliela auguma sieviete darba virsvalkā. Grūti bija tedomāties, kā viņa tiek galā ar trīsarpus tūkstošiem vīstiem.

— Es viņas tālīt pabarošu, — sacīja Nadežda Andronova un nospieda vadības pultī pogu. Barības siles visos piecos stāvos iekustējās un tālpašā mirkli apstājās. Vīstas sāka naski knābāt tām padoto maisījumu. Putnkope pa to laiku aizgāja uz otru telpas galu pārbaudīt, vai tām vīstām, kas vēl nav saņēmušas barību, ir pietiekoši daudz svaiga ādens. Likās, ka viņa ir aizmirsusi barības siles, bet tās regulāri ik pa piecām minūtēm automatiski pārbidās, lai pabarotu piecdesmit vīstas katrā stāvā. Tā, ceļojot no vienas vīstu grupas pie citas, barības siles tieši pēc piecdesmit piecām minūtēm atgriezās iepriekšējā vietā, un atkal pirmais pussimts vīstu saņēma savu maisījuma devu.

Pārīcinājusies, ka vīstas pa-

ēdušas, putnkope nospieda citu podziņu, un telpā starp būriem sāka darboties mehāniski skrāpji. Tie notīrīja vīstu mēslus no skārdas seguma zem būru režģotās grīdas.

Ekskursanti interesējās, kādi ir ienākumi no putnu fabrikas.

— Saskaitīsim, — ierosināja Marija Nekrasova. — Dzīvojot laukā, mājputni nedēļ augu daud. Bet putnu fabrikā tie dēļ katrā laikā, jebkuros laikā apstājos. Pagājušā gada oktobrī putnu fabrika ieguva 8 olas no katras deļejuistas, kamēr no tām, ko laida laukā, ieguva tikai 2 olas; novembrī ieguva attiecīgi 12,6 un 6 olas, pie kam izbaroti vienādi barības daudzumi. Parasti viena putnkope tikko var tikt galā ar tūkstoš vīstām, bet putnu fabrikā katrai putnkopei ir trīsarpus tūkstoši vīstu. Tas viss dod ienākumus. 1956. gadā putnu fabrika deva kolchozām 1 miljonu 724 tūkstošus rubļu. Ar šo summu pat salīdzināt nevar tos ienākumus, ko dod tāds pats vīstu skaits ganībās.

Kārkli grozījā pilni diētiskām olām. Andronova ir apmierināta: ja tāpat turpināsies, tad saistības — 180 olu gadā no katras deļejuistas — tiks izpildītas ar uzviņu. Pie reizes jāpiebilst, ka olas ir lietas, vienādas.

Kad Romanova otrā diena atnāca tamsā, putnu fabrikas logos vīdēja blāva gaisma. Zem jumta nelielā atstatumā cīta pēc citas iedegās spalvzītes. Tas at-

gādināja rītausmu. Vīstas pamodās, uzposās, tīrīja spalvas, ielākojās dzirdināmajos traukos.

Tālumā pazibēja Nadeždas Andronovas darba virsvalks. Viņa veiklī gāja no vienas baterijas pie otras, izmazgāja dzirdināmos traukus un piepildīja tos ar svaigu ūdeni no ūdensvada.

— Jau vecos laikos teikuši, — viņa paskaidroja, — ka vīstas drīzāk drīkst nepabarot nekā nepadzirdīt. Bet mēs tās gan pāēdinām, gan padzirdinām kā nākas.

Pieredzējušas putnkopes vīrgais skatiens slīd pa būru rindām un apstājas pie kādas deļejuistas. Tai, salīdzinot ar citām, ir nedaudz izpūrušas spalvas. Andronova pasauc feldšeri. Pēc rūpīgas apskates vīstu nolemj ievietot izolatorā. Tagad jau divatā viņi apstaigā visas rindas. Lūk, no plektā stāva atdala vīstu ar baltu sekti, no ceturtaun trešā — divas aptaukojušas vīstas — tās noderēs gaļai. Tā šeit notiek labāko deļejuistu atlase.

...Vakarā Jevdokija Romanova bija putnkopju nodarbības. Lekcija bija neparasta; putnu fabrikas pārzine M. Nekrasova to lesāka šādi:

— Zinātnieki strīdās par to, vai putnu fabrikas ir ekonomiski izdevīgas. Mēģināsim atrisināt šo jautājumu! Kas pateiks—

kādā gadījumā putnu fabrika ir izdevīga?

Jauna putnkope, piecēlusies no savas vietas, atbildēja:

— Fabrika ir izdevīga, ja kolchozā ir atrisināta graudu problēma — kā tas ir pie mums. No sava kolchoza pieredzes mēs zinām: ja putnkopība pareizi organizēta, tā dod lielus ienākumus.

— Kādeļ jūs vīstu turat baterijā tikai 12—15 mēnešus? — jautāja Nekrasova, pieņēma Jevdokija Romanova.

— Jautājums ir svarīgs. Zinātnieki izpētīti, ka diēgādīga vīsta vairs nedod divsimt olu gadā. Tātad mums ir izdevīgi nomainīt to ar citu — ne jaunāku par pieciem mēnešiem. Vīsta dzīvo līdz septiņiem gadiem un vēl ilgāk, bet kam gan būs patīkami ēst vecas vīstas gaļu? Runā, ka baterijā apstājos vīstas gaļa zaudē dažas garšas īpašības. Tas nav pareizi. Ja vīstu pareizi baro, tās gaļu nevar atšķirt no tādas vīstas, kas augusi laukā.

Kam izdodas šovasar nokļūt Maskavā, tas lai noteikti apmeklētu Vissavienības lauksaimniecības izstādi. Kādā paviljonā var ieraudzīt grozus, pilnus lielām olām ar maigi iezilganu čaumalu, bet blakus — dzīvās vīstas — baltas, pūkainas. Varbūt jums izdosies satikt arī Nadeždu Andronovu un citas izstādes dalībnieces no Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza.

Gaiļna Aukjenko

Esantuku rajonā aiz Podkumokas upes ceļu krustojumā redzama balta celtne, kas no tālienes atgādina tvaikoni. Tā ir Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza putnu fabrika, ko uzcēla 1955. gada beigās.

Autobuss nogriežas pa labi, un pēc nedaudz minūtem atbraucēji iepazīstas ar fabrikas pārzini Mariju Nekrasovu.

— Mēs interesējamies par jaunu fabriku, — saka sieviete ar baltu pūkainu lakatiņu galvā. — Atpūta sanatorijā beigusies, taiks atgriezties katram savā kolchozā, tādēļ nolēmām paskatīties — varbūt vērts arī mums uzcelt tādu fabriku.

Sieviete ar pūkaino lakatiņu ir Kuibiševas apgabala kolchozniece Jevdokija Romanova. Agrāk viņa ne sevišķi interesējās putnkopība, bet Esentuku tirgū viņa bija pārsteigta: olas tur bija trīs reizes lētākas nekā Volgas krastos.

Viesmīgi aicinot viesus ienākt putnu fabrikā, Marija Nekrasova piezīmēja:

— Lūdzu ievērojiet: pie katrām durvīm noliktis kreolīnā samērēts kājstulpiņš.

Vīst rūpīgi noslaucīja kājas un pārkāpa sliekšni.

No dzelzs stieniņiem būvēto piecstāvu būru — bateriju līdžās bija vīstas. Katru stāvu apjoza barības siles un dzirdināmie trauki. Laiku pa laikam no līdžās pa stīpu stietīgu izriņķoja prāvas olas un apstājās nelielā, bļodveidīgā laukumiņā.

Katrā šādā baterijā novietots piecīsimt „Krievijas baltās” šķirnes vīstu — katrā stāvā pa simtam.

— Cik tad putnkopju jums ir? — interesējās Jevdokija Ro-

SPORTS

Dinamo (Rīga)—„Vulkans” 3:1

Svētdien BASB „Daugava” stadionā notika LPSR kausa izcīņas spēle futbolā. „Vulkans” tikās ar Rīgas „Dinamo” futbolistiem.

Spēle sākās straujā tempā. Pirmajā puslaikā Veinbergs guva kuldīdznieku labā vārtus un puslaiks beidzās ar 1:0 „Vulkana” labā.

Tas arī bija viss, ko spēja kuldīdznieki. Otrajā puslaikā pilnīgā pārsvarā bija Rīgas

futbolisti. Apmēram ap puslaika vidū viņi rezultātu izlīdzināja. Līdz puslaika beigām rīdzinieki vēl divas reizes ieraidīja bumbu „Vulkana” vārtos.

Zaudējumu kuldīdzniekiem nācās piedzīvot tāpēc, ka viņi „nolūza”. Tiešām, izturības šoreiz nebija gandrīz visai komandai, izņemot tikai atsevišķus futbolistus.

Jaunieši parāda, kā vajag spēlēt futbolu

LPSR II grupas meistariņas izcīnā futbolā „Vulkana” II komanda tikās ar Talsu „Daugavu”, kura vēl pagājušā gadā spēlēja I grupā. Jāsaka, ka šī spēle bija interesanta.

Pirmajā puslaikā talsiniekiem tikai ar lielām pūlēm izdevās izbēgt no vārtu zaudējuma.

Otrajā puslaikā „Vulkana”

jaunie futbolisti, parādot slāvejamu cīņas sparū, guva divus vārtus un izcīnīja vērtīgu uzvaru.

Jaunieši parādīja pirmajai „Vulkana” komandai, kā vajag spēlēt — tāds bija skatītāju pamatots spriedums.

Tas pareizi. Tikai pirmajā komandā jauniešu gaužām maz.

A. Žagars

Draudzības sacensības ar Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandām

Otrdien Ventspilī ar Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandām sacentās mūsu basketbolisti un volejbolisti.

Pirmās sacensības sievietēm basketbola komandas. Mūsu basketbolistes izrādās daudz nesagatavotākas par savām pretiniecēm, un spēles 12. minūtē rezultāts jau ir 18:4 Kirgizijas PSR komandas labā. No šā brīža viešņas atsakās no zonas aizsardzības un, sedzot mūsu spēlētājas pa visu laukumu, pilnīgi paralizē to darbību. Ejot puslaika atpūtā, rezultāts ir 30:6 dienvidnieču labā.

Otrā puslaikā Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandas treneris raida laukumā vairākas rezerves spēlētājas, kas spēlē rada zināmu atslābumu, tomēr, atskatot tiesnešu beigu signālam, rezultāts ir 11:51 Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandas labā. Mūsu basketbolistes, izņemot A. Bolu un V. Vichmani, uzrādīja ļoti zemu tehnisko un taktisko gatavību. Tas saprotams, jo būs pagājis jau turpat vesels gads, kopš sievietēm regulāri treniņi basketbolā nenotiek. Tikai dažas nedēļas palikušas līdz BASB „Daugava” CP un Latvijas PSR II grupas meistarsacīkstēm, tāpēc vistuvākajās dienās mūsu basketbolistēm jāatjauno regulāri treniņi, lai sagatavotos nopietnajām cīņām.

Daudz saistošāk norit vīriešu komandu spēle. Labi sagatavotie Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandas basketbolisti, kuru vidū četri gara auguma spēlētāji, gūst grozu pēc groza, turpretī kuldīdznieku uzbrukumā apstāst pret labi spēlē-

jošo viesu aizsardzību un tikai V. Prūsim izdodas nedaudzi sekmīgi metieni. Mūsu basketbolisti mēģina gūt panākumus ar tāliem un pustāliem metieniem, bet tie ir ļoti neprecīzi, un no groza atlekušās bumbas tūlīt pārter viesu komandas garā auguma spēlētāji. Puslaiks noslēdzas ar 30:14 Kirgizijas skolu jaunatnes izlases komandas labā.

Daudz sekmīgāk mūsu basketbolisti cīnās otrajā puslaikā, kad Prūša, Bernharda, Šternberga un Zeberliņa metieni it bieži sasniedz mērķi. Visa spēle beidzas ar 59:34 Kirgizijas jauno basketbolistu labā. No kuldīdzniekiem veiksmīgākais spēlētājs bija V. Prūsis, kurš guva 15 punktus.

Volejbolā jauniešiem, spēlējot vājinātā sastāvā, mūsu spēlētājas uzrādīja viešņām nopietnu pretestību. Līdzvērtīgā cīņā ar 15:11 pirmo setu uzvar Kirgizijas PSR jaunās volejbolistes. Teicami mūsu volejbolistes sāk otro setu un rezultāts drīz vien ir 6:0, pēc tam 8:2 viņu labā. Redzot zaudējuma draudus, viešņas sāk spēlēt daudz aktīvāk un ne tikai rezultātu izlīdzina, bet ar 15:12 noslēdz to savā labā. Trešajā setā noris līdzvērtīga cīņa, veiksmīgākas izrādās kirgizietes un uzvar setu ar 15:12. Līdz ar to visa spēle noslēdzas ar 3:0 viņu labā.

Mūsu volejbolistu zaudējums izskaidrojams galvenokārt ar biežo kļūdīšanos servējot.

Vienīgo uzvaru mūsu rajona pārstāvi guva volejbolā vīriešiem, kur viesi nespēja uzrādīt kaut cik nopietnu pretestību un piedzīvoja 0:2 (9:15; 6:15) zaudējumu.

L. Trumšņs

Miera nostiprināšanas kīla

14. augustā atgriezās Maskavā PSRS Partijas un Valdības delegācija ar b. N. S. Čruščovu priekšgalā, kura 8 dienas uzturējās Vācijas Demokrātikajā Republikā draudzības vizītē. Mūsu delegācijas braucienam pa VDR pilsētām un ciemiem, rezultātiem ko devušas delegācijas sarunas Berlīnē ar republikas valdības un Vācijas Socialistiskās vienības partijas vadītājiem, kura pauž visas vācu tautas intereses un centienus, — tam visam ir milzīga starptautiska nozīme. Tas spilgti apliecina nesatricināmo draudzību starp mūsu zemes tautām un VDR 17 miljoniem iedzīvotāju. Miers un draudzība starp padomju un vācu tautu, kā N. S. Čruščovs uzsvēra Maskavas darbaļaužu mītiņā 14. augustā, — „ir Eiropas un ne tikai Eiropas tautu miera un drošības nostiprināšanas kīla”.

Berlīnes sarunas parādīja, ka abas valstis ir pilnīgi vienīgas prātīs starptautiskā stāvokļa un starptautiskās strādnieku kustības jautājumos, parādīja arī PSRS un VDR brālīgās savstarpējās attiecības. Sarunu nobeigumā parakstītajā kopīgajā paziņojumā uzsvērts, ka PSRS un VDR ārpolitikas pamats ir cīņa par miera nostiprināšanu Eiropā un visā pasaulē, par socialistisko valstu vienotības tālāku nostiprināšanu, par dažādas sabiedriskās iekārtas valstu mierīgas līdzās pastāvēšanas principa realizēšanu.

Padomju Savienība pilnīgi atbalstīja VDR valdības nostāju Vācijas vienības atjaunošanas jautājumā. Ceļš uz šā uzturuma atrisināšanu ved pār Vācijas konfederācijas izveidošanu. Šī konfederācija

būtu abu pastāvošo vācu valstu — Vācijas Demokrātikās Republikas un Vācijas Federatīvās Republikas — līgumsavienība, pamatojoties uz vienošanos starp tām galvenajos jautājumos, kas attiecas uz miera un Vācijas neatkarības nodrošināšanu, atomkara draudu novēršanu.

PSRS un VDR delegācijas uzsvēra, ka socialisma valstu vienotība ir svarīgākais miera un drošības priekšnoteikums, droša garantija abu valstu sekmīgai attīstībai. Ievērojot Rietumvācijas valdošo aprindu agresīvos nodomus, delegācijas uzsvēra, ka PSRS un VDR saskaņā ar Varšavas līgumā paredzētajām saistībām, kura dalībnieces ir 8 Austrumeiropas socialistiskās valstis, dos enerģisku pretspāru visiem mēģinājumiem traucēt VDR iedzīvotāju mierīgo dzīvi un darbu.

Berlīnes sarunu laikā tika izstrādāti pasākumi PSRS un VDR ekonomisko un kultūras sakaru tālākai attīstīšanai un padziļināšanai, brālīgo sakaru nostiprināšanai starp Padomju Savienības Komunistisko partiju un Vācijas Socialistisko vienības partiju. Sarunu rezultāti, kā uzsvēra N. S. Čruščovs, pilnīgi atbilst ne tikai PSRS un VDR tautu centieniem un interesēm, „bet arī visu socialistisko valstu vienotības nostiprināšanas, visas pasaules miera nostiprināšanas interesēm”.

Rietumu valstis nevēlas atbrūņoties

Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūņošanas komisijas Apakškomitejas sēdes, kas jau piecus mēnešus turpinās Londonā, atkal parādījušas, ka rietumvalstis nevēlas izbeigt drudzaino bruņošanās un Apakškomitejas darbā piedalās tikai tāpēc, lai krāptu sabiedrisko domu, izlikdamās,

ka tās ir ieinteresētas atbrūņoties. Sevišķi uzskatāmi tas izpaužas, apspriežot PSRS priekšlikumu, kas paredz uz 2 — 3 gadiem pārtraukt atomieroču izmēģinājumus.

Padomju priekšlikumu, kas paver ceļu uz tālākiem pasākumiem atbrūņošanās un atomieroču aizliegšanas jomā, vienprātīgi apsveic simtiem miljoniem cilvēku un progresīvās sabiedriskās aprindas visā pasaulē. Tomēr rietumvalstis, saistīdamas atomieroču izmēģinājumu aizliegšanu ar citiem atbrūņošanās jautājumiem, kuros pastāv nopietnas domstarpības, ielīdzinājušas padomju priekšlikumu apspriešanu un nav pieļāvušas vienoties par to. Pēdējā laikā ASV izvirzījušas jaunus šķēršļus ceļā uz atomizmēģinājumu izbeigšanu un citu atbrūņošanās jautājumu atrisināšanu: „ASV valsts sekretars Dalless pieprasīja, lai visi šie jautājumi tiktu atrisināti atkarībā no tā, vai pieņems amerikāņu priekšlikumu par gaisa inspekcijas zonu”.

ASV pārstāvji un viņu atbalstītāji — Anglijas, Francijas un Kanadas pārstāvji Atbrūņošanas komisijas Apakškomitejā arvien vairāk sarežģī atbrūņošanās jautājumu atrisināšanu. Tai pašā laikā visas rietumvalstis izvērs drudzaino bruņošanās, ASV izdara jaunus atomizmēģinājumus un Anglija gatavojas tiem. Ne mazāk raksturīgi ir arī tas, ka buržuāziskā prese un daži ievērojami ASV valstsvīri pēdējā laikā izvērsuši kampaņu, aizstāvēt atomieročus.

Rietumu imperialistisko aprindu sīvā pretošanās atbrūņošanās jautājuma atrisināšanai un to militārie pasākumi liek pasaules tautām būt modrām un saliedēt spēkus cīņā par kara draudu novēršanu.

N. Čigrijs

Administratīvajā komisijā

Šā gada 15. augustā rajona kultūras nama zālē notika kārtējā Administratīvo sodu uzlikšanas komisijas sēde, kurā izskatīja vairāk kā 20 protokolu par sabiedriskās kārtības neievērošanu.

Lūk, komisijai par saviem „piedzīvojumiem” stāsta kolchoza „Jaunā gvarde” kolchoznieks Jānis Eida. Viņa stāsts gaužām lakonisks: — 28. jūlijā ieradās Kuldīgā. Nokārtoju darīšanas, iegriezos restorānā „Venta”, atmodos milicijā. Par notikušo neko neatceros.

Eidam liekas, ka viņš nekādu pārkāpumu nav izdarījis. Taču ļoti negliti izskatījās, kad viņš piedzēries gulēja uz ielas netālu no restorāna.

Ka tāda „izgāšanās” nedara godu ne viņam pašam, ne arī kolchozam, tas jāņem vērā kā Jānim Eidam, tā arī valdei.

Administratīvajā komisijā sodīja Jāni Eidu ar 50 rubļiem. Sliktu piemēru savas briga-

des ļaudīm rādīja kolchoza „Komunars” brigadieris Voldebars Leitis. Viņu par līdzīgu pārkāpumu Administratīvajā komisijā sodīja ar 100 rubļiem.

Parazitisku un izlaidīgu dzīves veidu piekopj pilsonē Paulīne Druvne. Viņa nekur nestrādā, dzīvo uz māšas Emmas Lūkas rēķina, bieži redzama ierēbust, piedauzīgi uzvedas sabiedriskās vietās. Jau jūnijā Druvnesi sodīja par piedauzīgu uzvešanos ar 12 diennaktīm aresta. Tagad viņai nācās stāties administratīvajā komisijā priekšā, kur to sodīja ar 100 rubļiem.

Neprot uzvesties arī kolchoza „Boļševiks” kolchoznieks Krišs Kazaks un viņa dzīves biedre Marija Kazaka. Abi, ieradusies šā gada 19. jūlijā Kuldīgā, piedzēras un pilsētas parkā rupjiem vārdiem lamāja garāmgājējus.

Administratīvajā komisijā viņu uzvešanos novērtēja, sodot ar 175 rubļiem.

Jau 60 gadu Kuldīgas patērētāju biedrības sargam Mīke-

lim Bugītim. Savu darbu algu viņš parasti nodzer un dzērums paliek gulot uz ielas. Arī viņam nāksies samaksāt sodu — 25 rubļus.

Administratīvo sodu uzlikšanas komisija izskatīja arī nekur nestrādājošā Rumbas ciemā dzīvojošā Jēkaba Jansona lietu. Jansona apgādībā atrodas 4 mazgadīgi bērni. Taču tā vietā, lai rūpētos par bērniem, viņš nododas dzeršanai. Jansonu sodīja ar 25 rubļiem.

Administratīvajā komisijā vēl izskatīja Harijam Lidakam, Krišam Zalkovskim, Ērikam Lukševicam sastādītos protokolus.

F. Jaunbelzējs,
Administratīvajā komisijā
priekšsēdētājs

Redaktors A. Blūms

Liepājas cukurfabrika pārdod dzutas — importa maizes katrā vaivumā, dažāda labuma, ar pārskatījumu vai skaidrā naudā. Cena pēc cenrāža no Rb. 10,10 līdz 2,10.